

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر رئیس

بیتالی

شماره ۳۴۷/۷۹۸۹

تاریخ ۱۳۸۵/۱/۲۸

پست

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت ۶۱۷۷/۱۱/۸۵ صبح
تاریخ ثبت :
عصر
اقدام کننده : ۲۹/۱/۸۵

شورای محترم نگهبان

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت صربستان و مونته‌نگرو که از سوی دولت به شماره ۳۲۱۴۹/۶۸۱۳۳ مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۲۱ به مجلس شورای اسلامی تقدیم و در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۸۵/۱/۲۰ مجلس عیناً به تصویب رسید، در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران جهت بررسی و اظهار نظر آن شورای محترم به پیوست ارسال می‌گردد.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی
دفتر ترخیص

شماره ۳۴۷/۷۹۸۹

تاریخ ۱۳۸۵/۱/۲۸

پست

بیتالی

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت صربستان و مونته‌نگرو

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت صربستان و مونته‌نگرو مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره - ارجاع اختلافات موضوع مواد (۱۲) و (۱۳) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت صربستان و مونته‌نگرو

مقدمه :

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت صربستان و مونته‌نگرو که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند،
با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت،
با هدف به‌کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ
شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر،
و با تأیید لزوم تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاران طرفهای متعاقد در
قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۴۷/۷۹۸۹

تاریخ ۱۳۸۵/۰۱/۲۸

پست

بیتالی

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه، معانی اصطلاحات به کاررفته به شرح زیر خواهد بود :

۱ - اصطلاح «سرمایه گذاری» عبارت از هر نوع دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر (که از این پس طرف متعاقد سرمایه پذیر خوانده می شود) بکار گرفته شود :

الف - اموال منقول و غیرمنقول و حقوق مربوط به آنها از قبیل رهن، حق حبس و وثیقه.

ب - سهام، اوراق قرضه، اوراق بهادار و هر نوع مشارکت در شرکتها.

ج - مالکیت نسبت به پول یا هر عملیات وابسته به سرمایه گذاری که دارای ارزش اقتصادی باشد.

د - حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، نمونه های بهره وری، طرحها یا نمونه های

صنعتی، علائم و اسامی تجاری، فرآیندهای فنی، دانش فنی و حسن شهرت تجاری.

هـ - حقوق اعطا شده به موجب قوانین و مقررات طرف متعاقدی که سرمایه گذاری در قلمرو آن

انجام شده است از جمله حق اکتشاف، استخراج یا بهره برداری از منابع طبیعی.

هر نوع تغییر شکل در دارایی هایی که سرمایه گذاری شده تا هنگامی که آن تغییر به تصویب مرجع

صالح طرف متعاقد سرمایه پذیر برسد (در صورتی که طرف متعاقد سرمایه پذیر چنین مقرر کرده باشد)

تأثیری در ماهیت آنها به عنوان سرمایه گذاری نخواهد داشت.

۲ - اصطلاح «سرمایه گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در چهارچوب این موافقتنامه در

قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری کنند :

الف - اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاقد اتباع آن طرف متعاقد

بشمار آیند.

ب - اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد که به موجب قوانین همان طرف متعاقد تأسیس

شده و مرکز اداره آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

۳ - اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به طور قانونی از سرمایه گذاری حاصل شده باشد

به ویژه، اما نه منحصرأ، سود حاصل از سرمایه گذاری، سود سهام، عواید سرمایه، سود تسهیلات مالی،

کارمزد و حق الامتیاز.

بیتالی

۴ - اصطلاح «قلمرو»:

- در مورد جمهوری اسلامی ایران به معنی مناطقی است که تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران قرار دارد و شامل مناطق دریایی آن نیز می شود.

- در مورد صربستان و مونته نگرو به معنی مناطق محصور در محدوده مرزهای زمینی و همچنین دریا، بستر و زیربستر دریا در خارج از محدوده دریای سرزمینی می باشد که صربستان و مونته نگرو طبق قوانین و مقررات داخلی و حقوق بین الملل بر آنها حقوق حاکمیت یا صلاحیت اعمال می نماید.

ماده ۲ - تشویق سرمایه گذاری

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد سرمایه گذاران، خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.

۲ - هر یک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه گذاری سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳ - پذیرش سرمایه گذاری

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

۲ - هر یک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات جهت تحقق سرمایه گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.

ماده ۴ - حمایت از سرمایه گذاری

۱ - سرمایه گذاری های اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاقد سرمایه پذیر و رفتار منصفانه ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهد بود.

هر طرف متعاقد در قلمرو خود نسبت به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر رفتاری درخصوص مدیریت، نگهداری، استفاده، بهره مندی یا فروش سرمایه گذاری هایشان خواهد نمود که از رفتار اعمال شده

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دانش پژوهش

شماره ۳۴۷/۷۹۸۹

تاریخ ۱۳۸۵/۰۱/۲۸

پست

مستطیلی

توسط آن نسبت به سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث، هر کدام که مساعدتر است، نامساعدتر نباشد.

۲ - چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد به موجب یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک، اتحادیه پولی یا نهاد منطقه‌ای مشابه یا موافقتنامه‌های بین‌المللی که تماماً یا قسمتی از آنها مربوط به ترتیباتی درخصوص اجتناب از اخذ مالیات مضاعف بوده و هر یک از طرفین متعاقد در آن عضو بوده یا بعداً عضو شود، حقوق و مزایای خاصی را به یک یا چند سرمایه‌گذار کشور ثالث اعطا کرده و یا در آینده اعطا کند، ملزم به اعطای حقوق و مزایای مزبور به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.

ماده ۵ - شرایط مساعدتر

۱ - قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاقد و یک سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

۲ - چنانچه قوانین هر طرف متعاقد یا تعهدات مندرج در موافقتنامه‌های بین‌المللی موجود یا موافقتنامه‌هایی که از این پس علاوه بر این موافقتنامه بین طرفهای متعاقد منعقد می‌شود شامل مقرراتی عام یا خاص شود که سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر را مستحق برخورداری از رفتاری مساعدتر از آنچه در این موافقتنامه مقرر گردیده نماید، مقررات مذکور تاجایی که مساعدتر باشد بر این موافقتنامه برتری خواهد داشت.

ماده ۶ - مصادره و جبران خسارت

۱ - سرمایه‌گذاری‌های اشخاص حقیقی و اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی و مصادره نخواهد شد و یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند قانونی، به روش غیر تبعیض آمیز و در قبال جبران خسارت سریع، مؤثر و مناسب انجام پذیرد.

۲ - میزان جبران خسارت باید معادل ارزش سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از ملی شدن یا مصادره یا آگاهی عمومی از آن باشد. جبران خسارت شامل هزینه‌های مربوطه بوده و بدون تأخیر غیرموجه پرداخت

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفتر رئیس

شماره ۳۴۷/۷۹۸۹

تاریخ ۱۳۸۵/۰۱/۲۸

پست

بسته مالی

خواهد شد و آزادانه قابل انتقال خواهد بود.

۳ - سرمایه گذار متأثر شده از مصادره، به موجب قوانین و مقررات طرف متعاقد مصادره کننده حق رسیدگی فوری به مورد او و ارزیابی سرمایه گذاری او توسط یک مقام قضایی یا یک مقام مستقل دیگر آن طرف متعاقد طبق ضوابط مذکور در این ماده را خواهد داشت.

ماده ۷ - زیانها

سرمایه گذاران یک طرف متعاقد که سرمایه گذاری های آنها در قلمرو طرف متعاقد دیگر در اثر جنگ یا مخاصمه مسلحانه دیگر، حالت اضطرار ملی، شورش، اغتشاش یا آشوب متحمل خساراتی شود، درخصوص اعاده مال، غرامت، خسارت یا شیوه دیگر حل و فصل توسط طرف متعاقد اخیر از رفتاری برخوردار خواهد شد که از رفتار طرف متعاقد اخیر نسبت به سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد. جبران خسارت حاصله بدون تأخیر غیرموجه به عمل خواهد آمد و آزادانه قابل انتقال خواهد بود.

ماده ۸ - بازگشت و انتقال سرمایه

۱ - هر یک از طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر به صورت آزاد و بدون تأخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود:

الف - اصل و مبالغ اضافی جهت نگهداری یا افزایش سرمایه گذاریها.

ب - عواید.

ج - مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری.

د - حق الامتیازها و حق الزحمه های مربوط به قراردادهای انتقال فناوری.

هـ - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۶) و (۷) این موافقتنامه.

و - بازپرداخت وامهای مربوط به سرمایه گذاری، مشروط بر آنکه از محل عملکرد سرمایه گذاری

پرداخت شود.

ز - حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه گذار که پروانه کار مرتبط با آن

جمهوری اسلامی ایران

مجلس شورای اسلامی

دفترتیس

شماره ۳۴۷/۷۹۸۹

تاریخ ۱۳۸۵/۰۱/۲۸

پوست

سبقتی

سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه‌پذیر را دارا باشند.

ح - وجوه دریافتی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۲).

۲ - انتقالات فوق باید بدون تأخیر غیرموجه به ارزش قابل تبدیل و به نرخ جاری براساس مقررات ارزی زمان انتقال انجام پذیرد.

۳ - سرمایه‌گذار و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر می‌توانند درخصوص چگونگی بازگشت و یا انتقال موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کنند.

ماده ۹ - جانشینی

هر گاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن در چارچوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری یک سرمایه‌گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه‌گذار شود:

الف - جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد.

ب - جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود.

ج - اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر براساس ماده (۱۲) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ - رعایت تعهدات

هر یک از طرفهای متعاقد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه‌گذاری‌های اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در این موافقتنامه تقبل نموده است، تضمین می‌نماید.

ماده ۱۱ - دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه درمورد سرمایه‌گذاری‌هایی اعمال می‌شود که به‌تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه‌پذیر - در صورتی که قوانین و مقررات آن چنین مقرر کرده باشد - برسد.

مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران، سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران است و یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود.

بیتالی

این موافقتنامه در مورد اختلافاتی که قبل از لازم الاجرا شدن این موافقتنامه ایجاد یا حل و فصل شده است اعمال نخواهد شد.

ماده ۱۲ - حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاقد و سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر

۱ - چنانچه اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه پذیر و یک یا چند سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر درباره یک سرمایه گذاری بروز کند، طرف متعاقد سرمایه پذیر و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و به صورت دوستانه حل و فصل کنند.

۲ - چنانچه طرف متعاقد سرمایه پذیر و سرمایه گذار (سرمایه گذاران) مزبور نتوانند ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا به دیگری به توافق برسند، هر یک از آنها می تواند اختلاف را در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه پذیر مطرح و یا ضمن رعایت قوانین و مقررات مربوط خود به یک هیأت داورى ارجاع کند.

۳ - هر طرف اختلاف می تواند اختلاف را برای حل و فصل از طریق داورى ارجاع نماید به :

الف - یک دیوان داورى موردی بر طبق قواعد داورى کمیسیون حقوق تجارت بین الملل سازمان ملل متحد (آنستیرال).

ب - مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری، چنانچه هر دو طرف متعاقد عضو کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر (کنوانسیون ایکسید) که در تاریخ ۱۸ مارس ۱۹۶۵ (برابر با ۲۷ اسفند ۱۳۴۳) در واشنگتن برای امضاء مفتوح گردیده باشند.

رای داورى قطعی و برای طرفهای اختلاف لازم الاجرا خواهد بود و بر طبق قوانین و مقررات طرف متعاقدی که سرمایه گذاری در قلمرو آن انجام شده است اجرا خواهد شد.

۴ - هر اختلافی که ابتدا در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرفها نمی تواند به داورى ارجاع شود و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود، قابل ارجاع به داورى نخواهد بود.

۵ - هر اختلافی که به داورى ارجاع شود، از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنی خواهد بود. با این وجود، مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داورى برای اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.

بیت‌المالی

ماده ۱۳ - حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱ - کلیه اختلافات ناشی از اجراء یا تفسیر این موافقتنامه یا مرتبط با آن بین طرفهای متعاقد، ابتدا از طریق مذاکره و به‌طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، پس از ارسال اطلاعیه‌ای برای طرف متعاقد دیگر، موضوع را به یک هیأت داورى سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاقد و یک سرداور ارجاع نماید. در صورت ارجاع امر به داورى، هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه، نسبت به معرفی یک داور اقدام می‌کند و داوران منتخب طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکنند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند، هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. سرداور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۲ - در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچیک از طرفهای متعاقد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۳ - هیأت داورى با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاقد توافق نموده‌اند، آیین رسیدگی خود و محل داورى را تعیین خواهد نمود. دیوان داورى براساس مقررات این موافقتنامه و اصول و قواعد کلی پذیرفته شده حقوق بین‌الملل اتخاذ تصمیم خواهد نمود.

۴ - تصمیمات هیأت داورى برای طرفهای متعاقد لازم‌الاتباع است. هر طرف متعاقد هزینه‌های داور خود و حضور خود در رسیدگی داورى را خواهد پرداخت. هزینه‌های مربوط به سرداور و سایر هزینه‌های باقیمانده به‌طور مساوی توسط طرفهای متعاقد پرداخت خواهد شد.

سپتیمی

ماده ۱۴ - اعتبار موافقتنامه

۱ - این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.

۲ - این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود جهت لازم الاجرا شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد ۱۲ ماه قبل از خاتمه یا فسخ آن، عدم توافق خود را جهت ادامه به طور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند.

۳ - پس از انقضاء مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه گذاری های مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

ماده ۱۵ - زبان و تعداد متون

این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای فارسی، صربی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر متون، متن انگلیسی ملاک می باشد.
این موافقتنامه در بلغراد در تاریخ ۱۴ آذرماه ۱۳۸۲ مطابق با ۵ دسامبر ۲۰۰۳ به امضاء نمایندگان جمهوری اسلامی ایران و صربستان و مونته نگرو رسید.

از طرف	از طرف
دولت صربستان و مونته نگرو	دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و پانزده ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیستم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

غلامعلی حدادعادل
رئیس مجلس شورای اسلامی

